

Elevkårseffekten

Förord

Klockan är 06:23 en kall torsdag i januari när en elevkårsaktiv sätter sig på buss 515. Inte för att hinna till sin första lektion, utan för att ett par andra klasser ska skriva nationella prov.

Elevkåren ska stå och dela ut kaffe och frukost inför provet, till stressade elever som kanske inte hunnit få i sig någonting på morgonen. Det är en liten sak, men samtidigt det största som finns. För mig är det styrkan i vår rörelse.

Det finns olika röster i och utanför skolans värld som driver narrativet att elever helst skulle vilja ta makten över skolan själva. Det är det nog ingen som egentligen vill. Om något målas bilden upp för att kunna driva förslag där elever ska vara passiva objekt i skolans verklighet. Vad vi i stället framhäver är det vi ser i vår rörelse varje dag – att elever som engagerar sig för och har åsikter kring sin skolgång bidrar till att bygga den svenska skolan tryggare och starkare.

Dessutom får skolan betyda mer än lektioner och prov för 146 000 gymnasieelever i hela landet, genom frivilliga aktiviteter och arrangemang.

Den här rapporten är en sammanställning av uppgifter, data, texter och intervjuer som på olika sätt beskriver elevrörelsens bidrag till den svenska skolan och det svenska samhället – någonting som vi valt att kalla för **elevkårs effekten**.

Med förhoppningar om en njutbar läsning!

Jonatan Lamy
Ordförande, Sveriges Elevkårer

Om elevrörelsen

I mer än 150 år har elever gått samman för att påverka sin skolvardag. Den första elevkåren bildades på nuvarande Sven Erikssongymnasiet i Borås år 1862, och sedan dess har elevrörelsen bara blivit större och starkare. Under årens lopp har elevkårer protesterat mot förlegade undervisningsformer, hårdare betygssystem och omfattande ekonomiska nedskärningar i den svenska skolan. Elever har lyckats stärka sina rättigheter, förbättrat arbetsmiljön och bidragit till att skapa en skola där varje elev kommer till sin rätt.

En elevkår är en demokratisk organisation, av elever och för elever, som verkar för en mer givande skoltid för sina medlemmar. Elevkårer, till skillnad från rektorsstyrda elevråd, är ideella föreningar som är självständiga från skolan, med egna styrelser, stadgar, organisationsnummer och årsmöten. Det finns inget tvång att engagera sig under sin skoltid, men alla elever ska ha möjlighet att göra det. Elevkåren finns för att värna om medlemmarnas intressen – den är inte ett verktyg för rektor eller lärare att

utnyttja. Genom elevkåren kan eleverna påverka frågor som rör deras rättigheter, arbetsmiljö och studieklimat. Samtidigt handlar elevkårsarbetet också om att skapa trivsel och gemenskap på skolan genom att arrangera fester, tävlingar och spex.

Sveriges Elevkårer är Sveriges största ungdomsorganisation med medlemmar på gymnasieskolor över hela landet. Vi vet att starka elevkårer bidrar till starka gymnasieskolor. Därför erbjuder vi våra medlemskårer support, utbildningar, material, tvistlösning och ekonomiskt stöd. För oss är det självklart att unga och vuxna behöver samarbeta för att skapa världens bästa skola. Vi träffar politiker och medverkar i media om hur skolans utmaningar kan lösas utifrån elevernas perspektiv. Vi samarbetar också med huvudmän för att se till att deras skolor har starka elevkårer som gör skolan bättre, och vi erbjuder utbildningar i till exempel elevinflytande och arbetsmiljö till personer i och utanför skolan.

Elevkårerna i Sverige har under det senaste decenniet engagerat **496 000 medlemmar.**

DAGENS NYHETER.

Elever tågade mot Feldt

10 000 elever tågade på onsdagen från Sergels torg till utbildningsdepartementet och Riksdagshuset, där de bokstavligt talat klättrade på väggarna.

Regeringens förslag att spara 167 miljoner kronor på grundskolan blev droppen för alla de elever som i årtal har dragits med träsiga skolböcker, slitna lokaler och stora klasser.

Det som enligt Elevorganisationen skulle bli en liten demonstration på förhoppningsvis 1 500 elever samlade i stället tusen och åter tusen uppretade elever från Täby i norr till Haninge i söder.

Utbildningsminister Lennart Bodström och skolminister Bengt Göransson tog emot en delegation på fem elever, som framförde sina krav.

— Det här har sin opinionsbildande betydelse. Vi är inte okänsliga, förklarade Lennart Bodström. *Sidan 6*

Centern välkomnar skoldebatt

Staten måste ta en ökad andel av kostnaderna för skolan i stället för att skära ned bidragen, krävde centern i en partimotion på onsdagen medan eleverna stormade utanför riksdagen.

— Äntligen får vi en skoldebatt, den ville inget annat parti ta under valrörelsen, sade centerledaren Olof Johansson, som sedan 1985 har protesterat mot skolbesparingarna.

I den inledande motionsfloden i riksdagen föreslår folkpartiet att Sverige ställer upp på att Polen får kvitta en del av sin stora utlandsskuld mot att landet gör miljönvesteringar. *Sidan 12*

10 000 elever samlades på Mynttorget utanför utbildningsdepartementet på onsdagen för att protestera mot regeringens skolpolitik.

Foto: ERICH STERING

Dagens Nyheters förstasida 12 januari 1989.

Rörelsen har ordet

Jag har lärt mig att samarbeta och utvecklat ledarskap och lärt mig kunskaper som jag kommer behålla för livet.”

[Jag kommer ta med mig] känslan och ansiktsuttrycket på någon som får uppleva sitt första elevkårs-event. Det visar hur mycket vi betyder för eleverna.”

En bra elevkår ger skolmiljön en själ som skolböcker inte kan, det är som organiserad vänskap.”

Helt ärligt är det själva elevkåren som skapar skolandan och så många goda minnen.”

För väldigt många så finns elevkåren där från sekunden man börjar på skolan tills att man tar studenten. Elevkåren skapar jättemånga minnen och låter eleverna hitta någonting utanför plugg och prestationsångest.”

Jag kommer ha vänner för livet som jag inte hade lärt känna om jag inte började i elevkåren.”

[Jag kommer ta med mig] massvis med kunskap, glädje, vänner, samhörighet samt känslan av att vara med och förändra och förbättra på riktigt.”

Jag är så stolt över att få vara med i elevkåren och önskar att alla skolor ska få samma möjlighet.”

Citaten ovan är ett axplock ur en enkät vid Sveriges Elevkårers Upptakt25, där flera hundra tillresta elevkårsaktiva deltog och representerade sina medlemmar. Deltagarna fick svara på frågan "Vad betyder elevkåren för dig?".

Rektor Andreas Widmark: "Föreningslivet föder engagemang hos eleverna"

Som rektor på Katedralskolan i Uppsala har Andreas Widmark under många år sett vad en stark elevkår kan betyda för en skola – i vardagen, i sammanhållningen och för verksamhetens kvalitet. För honom är elevkåren en central del av skolans liv. Han beskriver hur elevkårens arbete bidrar till något som sträcker sig långt bortom enskilda aktiviteter eller möten; "Föreningslivet föder engagemang hos eleverna. Engagemang för vår verksamhet, men framför allt för människorna som är i vår verksamhet." Detta engagemang, menar Widmark, skapar bättre beslutsunderlag för skolpersonalen och en starkare gemenskap.

Elevkårens roll blir särskilt tydlig när det handlar om hur eleverna själva upplever sin skolmiljö. Katedralskolan har under flera år utmärkt sig i Uppsala genom elevernas egna beskrivningar av trygghet, något som Andreas Widmark tydligt kopplar till samarbetet med elevkåren. "Att Katedralskolan under flera år nu är den skola där eleverna beskriver sina lektioner och våra korridorer som tryggast här i Uppsala – det springer ur vårt samarbete med elevkåren", säger han. För Widmark handlar trygghet inte om punktinsatser, utan om ett långsiktigt arbete tillsammans med eleverna, där elevkåren fungerar som en självklar del i arbetet.

När elever ges verkligt utrymme att engagera sig förändras också relationen till skolan som helhet, menar Widmark. Han beskriver hur engagemanget växer när elever känner att deras deltagande spelar roll på riktigt. "Görs man delaktig på riktigt får man ett helt annat engagemang för sin skola. Det blir viktigt vad andra tycker och vad vi gör tillsammans." Elevkåren blir då en plats där skolan flyttas från det individuella till det kollektiva – där elever från olika program och årskurser möts, tar ansvar tillsammans och bygger något gemensamt.

Avslutningsvis är Andreas Widmark tydlig med sina uppmaningar till andra skolor som vill stärka sina elevkårer. Efter nästan 20 år som rektor finns det många saker han ifrågasatt att han lagt tid på – men aldrig arbetet tillsammans med elevkåren. En stark elevkår kräver engagemang från hela skolan, betonar han: skolledning och personal måste stötta, prioritera och tro på elevkårens roll. Widmark menar att skolledningen behöver lägga tid, ge stöd och se elevkåren som en långsiktig investering i skolans utveckling.

Görs man delaktig på riktigt
får man ett helt annat
engagemang för sin skola."

Andreas Widmark, rektor Katedralskolan i Uppsala och
Hjördis Hildenbrandt, ordförande för Katedralskolans elevkår.

Elevkårerna och politiken

En historisk tillbakablick på elevrörelsens närvaro i skola och samhälle.

Victor Johansson

Utbildningshistoriker och fil. dr. i pedagogik.

När historiker, forskare och andra skribenter tidigare har blickat tillbaka på de senaste hundra årens svenska skolhistoria har de sällan uppmärksammat att eleverna på ett organiserat och aktivt sätt har gjort sina röster hörda i debatten. Att synliggöra denna dolda historia var en av utgångspunkterna för min nyligen publicerade doktorsavhandling, *De organiserade eleverna*, som syftar till att bättre förstå skolungdomens politiska handlande genom att studera elevrörelsens riksförbund under drygt 70 år, mellan 1938 och 2005. Jag är därför glad över att nu få möjlighet att dela med mig av några insikter från denna forskning i den här rapporten, som ges ut av Sveriges Elevkårer.

Även om elevrörelsen är ett bredare fenomen än de nationella sammanslutningar jag undersökt, har mycket av den organiserade elevverksamheten kretsat kring dessa. En viktig anledning är att folkligt engagemang i det moderna Sverige ofta har tagit form av just stora, formella medlemsorganisationer. Detta är också en förklaring till varför elevrörelsen formerades som den gjorde vid mitten av 1900-talet: ville man som samhällsgrupp påverka politiken startade man helt enkelt en intresseorganisation.

När lärarna och föräldrarna hade egna förbund, varför skulle inte eleverna ha ett?"

År 1938 grundades Statens tekniska skolors elevförbund (som senare blev Elevförbundet) och 1952 grundades Sveriges elevers centralorganisation (SECO). Vid denna tid var de flesta överens om att skolan behövde reformeras, men inte hur. Eleverna såg därför sin chans att vara med och påverka. När lärarna och föräldrarna hade egna förbund, varför skulle inte eleverna ha ett? resonerade en av SECO:s grundare i ett tidningsreportage. Till skillnad från de flesta andra ungdomsorganisationer grundades elevförbunden av skolungdomarna själva, helt utan

vuxeninblandning. År 1982 slogs de ihop till Elevorganisationen i Sverige, som är föregångaren till dagens Sveriges Elevkårer.

Hur har då elevrörelsen deltagit i skolpolitiken? Det är svårt att ge ett uttömmande svar, men på det mest övergripande planet kan det konstateras att elevrörelsen, trots medlemmarnas ringa ålder, agerat och fungerat på liknande sätt som andra folkliga rörelser gjort under perioden.

Elevrörelsen har med andra ord följt Sveriges politiska kultur. Det innebar att man under sin första tid huvudsakligen deltog genom att ge input till beslutsfattare: man skrev sakframställningar till politikerna, uppvaktade på departementen, svarade på remisser, deltog i offentliga utredningar och fick till och med en representant i Skolöverstyrelsen. Från och med slutet på 1960-talet övergick fokus mot att mobilisera, snarare än att representera, sina medlemmar: då blev politiska kampanjer, demonstrationer, strejker, bojkotter, namnsamlingar och andra aktioner de främsta metoderna.

Det kan konstateras att elevrörelsen, trots medlemmarnas ringa ålder, agerat och fungerat på liknande sätt som andra folkliga rörelser gjort under perioden."

Under 1990-talet avtog denna protestverksamhet av olika anledningar och rörelsen började ägna sig mer åt medial opinionsbildning och att driva på engagemang ute på enskilda skolor.

Detta känns antagligen igen hos dagens medlemmar, då fokus fortfarande ligger på att bygga starka lokal-föreningar (elevkårer) samtidigt som man driver opinion i både traditionella och sociala medier, och genom att exempelvis presentera rapporter som denna.

Formerna för politiskt engagemang har alltså förändrats genom åren, samtidigt som många metoder också har bevarats och återkommit, samexisterat och kombinerats. Vad av ovanstående elevrörelsen bör syssla med i dag och i framtiden låter jag vara osagt. Det är en fråga för medlemmarna.

Min avhandling har betonat elevrörelsens politiska funktion, det vill säga hur elevrörelsen varit en aktör

i skolpolitiken som kanaliserat elevers missnöje, skolfrågor och förändringsvilja till konkret politiskt deltagande på nationell nivå. Andra roller som rörelsen haft som är värda att lyfta fram är exempelvis dess fostrande dimension: att den har gett unga möjlighet att praktisera och uppleva demokrati och politik i sin vardag. Närliggande är även dess folkbildande uppgift: genom kurser, studiecirklar, informationskampanjer och utbildningsinsatser har elever skolats i allt från traditionell föreningsteknik till djupare samhälls- och systemkritik.

En ytterligare aspekt är rörelsens sociala funktion, där elever i olika åldrar, från olika typer av skolor och orter i hela landet fått möjligheten att mötas, utbyta erfarenheter, lära känna varandra och knyta band inför framtiden.

Det är svårt att på ett konkret sätt mäta elevrörelsens direkta genomslag i skola och politik. Utifrån ovanstående betraktelser är det dock inte lika svårt att dra slutsatsen att elevrörelsen har haft en omfattande, kontinuerlig och gedigen närvaro i den moderna utbildningshistorien, och har på många olika sätt påverkat den svenska skolungdomen i förtjänstfulla riktningar. Det viktigaste för min egen forskningsdel har varit att tillföra den pusselbit som elevrörelsen utgjort till vår samlade förståelse av välfärdssamhällets skolpolitik och elevernas roll i den. Hur politiker, yrkesverksamma i skolan och inte minst eleverna själva väljer att tolka och förvalta rörelsens betydelse är däremot en öppen fråga.

Protestmöte i Humlegården sommaren 1981.

87%

av svarande riksdagsledamöter uppgav att de varit engagerade i elevkåren eller elevrådet på sin skola.

Gabriel Romanus: "Elevrörelsen har präglat hela mitt liv"

Gabriel Romanus var 1957 ordförande i SECO – organisationen som i dag är Sveriges Elevkärer. Senare satt han i riksdagen för Folkpartiet 1969–1982 och 2002–2006, och var även socialminister 1978–1979.

Han beskriver elevrörelsen som sin första skolning i demokratiskt arbete och samhällsfrågor. Där lärde han sig, som han uttrycker det, "hur demokratin fungerar helt enkelt" och upptäckte att det är "roligt att arbeta i en demokrati".

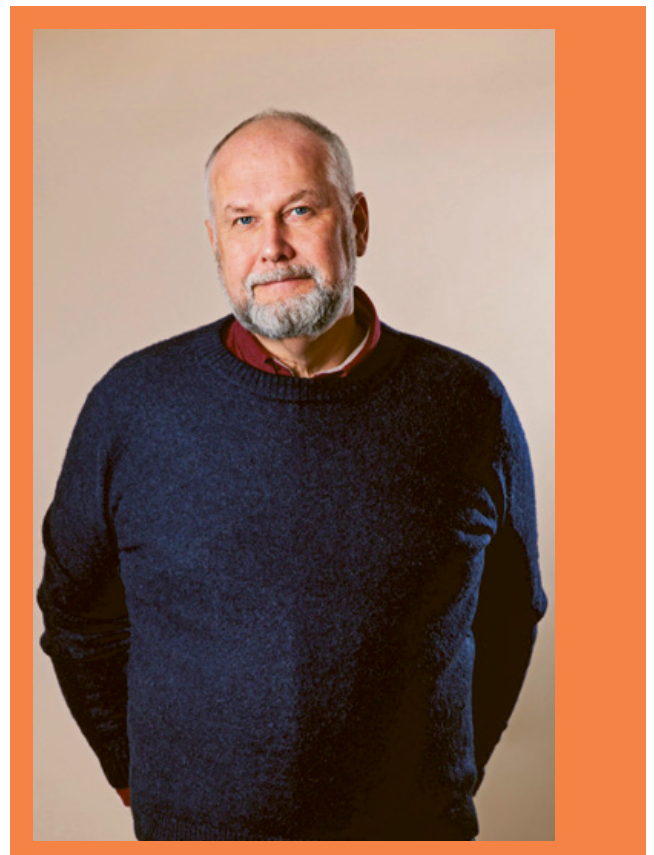
Romanus betonar att elevrörelsens betydelse sträcker sig långt bortom hans egen resa. Många av dem han senare mötte i riksdagen och andra sammanhang hade samma bakgrund. Han menar att det demokratiska arbetet i elevrörelsen "betyder att man får vara med och representera sina kompisar" – något som ofta blir ett första steg mot vidare samhällsengagemang och politiskt ansvar. För Romanus själv var detta avgörande: "elevrörelsen har präglat hela mitt liv", säger han.

Jonas Sjöstedt: "Elevrörelsen gör svensk demokrati en tjänst"

Jonas Sjöstedt blev aktiv i elevrörelsen genom dåvarande Elevförbundet 1978 och blev därefter vice ordförande i den nybildade Elevorganisationen i Sverige. Han har senare varit Europaparlamentariker och partiledare för Vänsterpartiet.

Han beskriver att engagemanget handlade om att "kunna påverka riktiga frågor" om skolans styrning och vilka disciplinära åtgärder som vidtogs. Detta gjordes bäst genom en fri och självständig elevkår, till skillnad från det rektorsstyrda elevrådet. Att kåren mötte motstånd från skolledningen såg han som något positivt: "motståndet är ett tecken på att man tar plats".

Sjöstedt betonar att han aldrig hade vågat ta plats i politiken om han inte lärt sig tala inför andra i elevrörelsen, och tror att det är en upplevelse han delar med många. "Vi byggde det verkligen själva, och byggde med det upp en tilltro till förmågan att göra saker själva. Ingen annan gjorde det åt oss." På frågan om elevrörelsens betydelse är svaret enkelt: "elevrörelsen gör svensk demokrati en tjänst".

Från Kiruna till Trelleborg

Sveriges Elevkårer samlar i skrivande stund fler än 330 elevkårer, från Kiruna i norr till Trelleborg i syd. Vi har träffat en elevkår från respektive stad och pratat med dem om elevkårsarbetet i praktiken.

I Kiruna:
Rymdgymnasiets
elevkår

Drivkraften bakom kårordförandens engagemang: att få göra någonting för andra

Vi har intervjuat Edvin Hållberg Sturk, ordförande för Rymdgymnasiets elevkår, om hur elevkårsverksamheten tar form i vardagen. Han berättar om aktiviteter som designtävlingar till skolmerchen, men också om elevkårens roll i att stötta elever som vill framföra sina åsikter till skolledningen, till exempel i frågor som rör skolmaten.

När Edvin beskriver elevkårens betydelse handlar det om att skapa stöd och sammanhang i skoldagen. Han hoppas att verksamheten kan bidra till att skolan upplevs som roligare och mer meningsfull för medlemmarna. "Jag hoppas våra medlemmar känner att det finns stöttning och något som gör att skolgången känns roligare, och att det finns aktivi-

teter på skolan." I förlängningen menar han att elevkåren även kan påverka motivationen: "kanske känner medlemmarna att de vill komma till skolan".

På frågan om vad rollen som ordförande ger honom personligen lyfter han just aktiviteterna. "Jag tycker att aktiviteterna är roliga", säger han, och beskriver hur skolmerchen blivit ett återkommande inslag under åren. "Själv har jag köpt skolmerchen varje år – så har man ett minne från varje årskurs. Roligt!"

Engagemanget i elevkåren har också gett konkreta erfarenheter. "Det blir ett sätt att få lära sig hur man håller i ett möte och samarbetar med andra, som man kanske annars inte samarbetar med", berättar Edvin. Han beskriver arbetet som praktiskt och organiserande: "samarbeten, möten och att organisera saker generellt – det tar man med sig in i framtiden". Han sammanfattar det kort: "praktiska saker som man annars kanske inte lär sig i skolan".

När Edvin tänker på hur han kommer att se tillbaka på sitt engagemang är det vad det betytt för andra som står i fokus. "Att få se att man gör något roligt och att andra får ut något av det", säger han. För honom handlar elevkårens arbete om att skapa något positivt i skoldagen: "vissa kanske inte tycker skolan är så rolig, men med elevkåren kan man ändå få ut något positivt av den". För Edvin är drivkraften för engagemanget tydligt: "att få göra någonting för andra".

Att bygga verksamhet från grunden – styrelsen bakom en nystartad elevkår

Vi har träffat hela styrelsen för Söderslättsgymnasiets elevkår i Trelleborg – en elevkår som fortfarande är ny, men som redan hunnit sätta tydliga avtryck i skolvardagen. Styrelsen valdes in i mars och är hittills den andra i skolans historia.

När styrelsen beskriver sitt arbete återkommer de till behovet av att först skapa förståelse för vad en elevkår faktiskt är. På en skola där varken elever eller personal tidigare haft erfarenhet av elevkårsarbete blev detta ett nödvändigt första steg. Ett konkret exempel är de öppna informationsinsatserna riktade till hela skolan. Styrelsen beskriver hur de samlade elever i aulan för att förklara sitt uppdrag. ”Föreläsningarna i aulan var för alla elever och lärare som ville komma. Vi berättade vad en elevkår är och vad den gör.”

Vi har lärt oss ledarskap, organisering och kommunikation – att kunna kompromissa, vara noggranna och stå upp för oss själva.”

Parallellt har elevkåren byggt upp sin verksamhet i praktiken. Klassrepresentanter har införts för att skapa tätare kontakt med alla klasser, sociala medier har blivit ett centralt forum och aktiviteter som

I Trelleborg:
Söderslätts-
gymnasiets
elevkår

poängjakt, påskjakt och julkalender har bidragit till att göra elevkåren närvarande i skolvardagen. När styrelsen själva summerar uppstartsfasen blir omfattningen tydlig: ”vi har gjort mycket, vi har gjort ett bra jobb med tanke på de förutsättningar vi haft – vi har ju startat upp allt från grunden”.

”Vi har gjort mycket [...] med tanke på de förutsättningar vi haft – vi har ju startat upp allting.”

På en stor skola med både praktiska och teoretiska program, fördelade på två enheter, har elevkåren fått en tydlig samlande funktion. Styrelsen berättar hur de medvetet arbetar för att alla aktiviteter ska omfatta hela skolan och hur representationen inom elevkåren speglar skolans bredd. Ambitionen är att bygga gemenskap över programgränser och skapa en känsla av att eleverna tillhör samma skola.

När styrelsen blickar framåt är det erfarenheten av att ha byggt något från grunden som står i centrum. Att starta en elevkår har varit krävande, men också formande – och de ser tydligt vad de tar med sig vidare. Som de själva sammanfattar det: ”vi har lärt oss ledarskap, organisering och kommunikation. Att kompromissa, vara noggranna och stå upp för oss själva”.

Så bygger vi engagemang för en starkare skola

Sedan den första elevkåren grundades 1862 har elevrörelsen bidragit till, utvecklat och utmanat den svenska skolan. Genom elevers engagemang och demokratiska organisering har aktiviteter anordnats och arbetsmiljöfrågor diskuterats flitigt, vilket dessutom bidragit till att stärka föreningsengagemanget i Sverige och fostra demokratiska ledare. För att rörelsen också i framtiden ska bidra till en starkare skola behövs rätt förutsättningar från de aktörer som interagerar med eller beslutar om frågor som påverkar elevkårerna i Sverige. I **Elevårsprogrammet**, som beslutades av elevkårerna på Kongress22, beskrivs dessa i detalj. Nedan följer ett urval insatser som förbättrar förutsättningarna för elevers engagemang, vilket i förlängningen stärker gymnasieskolan och föreningslivet i Sverige.

1. Skriv in i läroplanen för gymnasiet att elever regelbundet ska ges tillfälle att under skoltid engagera sig i elevkårer.

Arbetet i en elevkår präglas ofta av utmaningar gentemot skolans schemaläggning, som kan undvikas genom att tid regelbundet kan avsättas för elevkårsarbete. På nationell nivå behöver detta förtydligas genom en skrivelse i läroplanen för gymnasiet. En föreningstimme på skolschemat har på lokal nivå haft positiva effekter för föreningsengagemanget där det prövats.

2. Möjliggör för elevkårer att delta som elevernas företrädare när skolledningen eller huvudmannen behandlar frågor som påverkar elever.

Väletablerade elevkårer har goda förutsättningar att komma med relevanta synpunkter och är dessutom fristående från skolans verksamhet.

3. Möjliggör för elevkårer att bjuda in utomstående parter till skolan.

På grund av skollagens nuvarande skrivelser om obehöriga på skolans område och partiets tillträde till skolor, möter elevkårer ofta utmaningar när de vill stå värd för föreläsningar, debatter eller bokbord. På nationell nivå behövs riktlinjer för hur sådana besök ska möjliggöras, och på lokal nivå behöver utomstående parter beredas tillträde genom en god dialog mellan elevkår och skollledning.

Källor och referenser

s. 4

Medlemsantalet över tid hämtat från intern medlemsstatistik

s. 5

Dagens Nyheter 1989, tillståndsgiven återpublicering

s. 6

Enkät till elevkårsaktiva 16 maj 2025
n = 216

s. 7

Foto: Sveriges Elevkårer

s. 8

Johansson, V. (2025). De organiserade eleverna: Den svenska elevrörelsens riksförbund och deltagande i utbildningspolitiken 1938–2005

s. 9

Protestmöte i Humlegården 1981
Elevforum nr 5 1981

Foto: Patrik Gunolf

s. 10

Enkät till riksdagens ledamöter VT24
n = 169

s. 11

Foto 1: Sveriges Elevkårer

Foto 2: Agnes Stuber/Vänsterpartiet

s. 12

Foto: Rymdgymnasiets elevkår

s. 13

Foto: Söderslättsgymnasiets elevkår

Omslag

Betygsmarschen i Stockholm 13 maj 1978 Elevforum nr 4, 1978

Foto: Jan-Olof Carlström

